

bliver Medlem af sin Stands Organisation, kan han faa Indflydelse paa sine Arbejds-vilkaar. Jeg tilraaer derfor fra denne Talerstol Landarbejderne: Organiser eder fagligt og politisk! Det havde været til stor Gavn for hele Landet, hvis der havde været en stærk Landarbejderorganisation, da den store Prisstigning paa Landbrugs-produkter kom. Landarbejderne havde da faaet Del i det store Udbytte, Landbruget den Gang gav, og Prisstigningen paa Landejendomme var ikke blevet saa stor. Kan det store Landbrug i Danmark ikke betale en Løn, som Arbejderne kan leve ordentligt af, og vil de store Jordbrugere indforskrive billig Arbejdskraft fra Tyskland, Polen, maaske Rusland, bør der tilvejebringes en Lovgivning, der gør det muligt at ekspropriere disse store Ejendomme. Der maa da skabes Erhverv for danske Arbejdere paa saadanne Ejendomme, og Jorden maa gives dem paa saadanne Vilkaar, at de kan faa Udbytte af deres Arbejde. Landets egne Sønner bør i første Række have Adgang til at dyrke den danske Jord paa de bedste Vilkaar, som Jordens Ydeevne og Samfundsforholdene i det hele er i Stand til at byde.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Jeg skal her afbryde Forhandlingen. Den genoptages i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 5.

Mødet genoptaget Kl. 7.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen ankede forleden over, at jeg i min Tale havde kritiseret Regeringen, fordi den havde disponeret forkert, og fordi den ikke i Tide havde sørget for at skaffe Dækning for Udgifter, som den vidste vilde komme. Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse Kornloven og Kulindkøbene. Det forekommer mig, at jeg med fuld Føje har kritiseret Regeringens Stilling baade til Kulindkøbene, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har foretaget, og for dens Stilling til Korn-

loven. Da den højtærede Landbrugsminister i Eftersommeren 1920 forelagde Kornlovsforslaget, regnede man med en Udgift paa rundt regnet 90 Mill. Kr. Den højtærede Landbrugsminister stillede os samtidig i Udsigt, at han var i Stand til at skaffe os Dækning for disse 90 Mill. Kr. paa følgende Maade: Han vilde ved at sælge Hvede dyrere, end han havde købt den, tjene 20 Mill. Kr., desuden ved at eksportere 2 Millioner Tønder Byg tjene andre 20 Mill. Kr. og ved at eksportere 1 500 000 Tønder Brødkorn, Rug og Hvede, tjene 30 Mill. Kr.; i alt 50 Mill. Kr. vilde han tjene ved Eksport; disse lagt til de 20 Mill. Kr., han vilde tjene ved at sælge Hveden dyrere, end han havde købt den, vilde give 70 Mill. Kr.; der manglede endnu en Snes Millioner Kroner, og dem vilde den højtærede Landbrugsminister skaffe til Veje, sagde han, ved en Ekstrabeskatning af nogle Selskaber. Han sagde udtrykkelig i den Tale, hvormed han forelagde Lovforslaget, at han allerede havde henvendt sig til Dampskibsrederierne, men af disse havde han faaet et Afslag; de mente ikke, de var i Stand til at yde noget Ekstrabidrag udover det allerede ydede, fordi Forholdene, efter hvad de skønnede, vilde blive vanskeligere i de kommende Tider for Dampskibsrederierne. Men, sagde den højtærede Landbrugsminister, det er Regeringens Agt saa at lægge de 20 Mill. Kr. paa forskellige andre Selskaber. Den højtærede Landbrugsminister bebudede ligefrem i sin Forelæggelsestale, at disse 20 Mill. Kr. skulde skaffes til Veje paa den Maade, og man maatte efter hele Talens Form og Karakter faa det Indtryk, at denne Ekstrabeskatning allerede var besluttet i Ministeriet. Den højtærede Landbrugsminister kan ikke, og det ærede Medlem Hr. Martin Hansen lige saa lidt, bagefter beklage sig over, at de ikke blev advaret imod at fæste Lid til denne Opstilling af Indtægterne, vi advarede meget stærkt, og jeg gjorde det som mit Partis Ordfører. Resultatet blev jo ogsaa, som vi forventede. Den eneste Indtægt, som der viste sig at være Sikkerhed for, var Indtægten ved Salget af Hvede; de ca. 20 Mill. Kr., der her var beregnet i Indtægt, som ind, men de øvrige Millioner udeblev saa at sige alle, der kom ikke mere end nogle faa Millioner Kroner ind ved Eksporten, og Ekstrabeskatningen af Aktieselskaberne blev overhovedet ikke forsøgt.

Og hvad Kullene angaar, kan det ærede Medlem Hr. Martin Hansen jo ikke være saa sangvinsk, at han vil tro paa, at